സൂറ-17

അൽ ഇസ്റാഅ്

مَّنِ ٱهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِى لِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَلَا
تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

15. ഒരുവൻ സന്മാർഗം കൈക്കൊള്ളുന്നുവെങ്കിൽ അത് അവന്റെ ഗുണത്തിനാകുന്നു. സന്മാർഗഭ്രഷ്ടനാകുന്നുവെങ്കിലോ അതിന്റെ ദോഷവും അവനു തന്നെ. ഭാരം വഹിക്കുന്നവരാരും അപരന്റെ ഭാരം വഹിക്കുകയില്ല. സത്യധർമങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ദൈവദൂതനെ നിയോഗിക്കുന്നതുവരെ നാം ജനത്തെ ശിക്ഷിക്കാറുമില്ല.

وَإِذَآ أَرَدْنَآ أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا۟ فِيهَا
فَحَقَّ عَلَيْهَا ٱلْقَوْلُ فَدَمَّرْنَٰهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾

16. ഒരു നാടു നശിക്കണമെന്ന് നാം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതിലെ സുഖലോലുപരോടു കൽപിക്കുന്നു. അവരതിൽ ധിക്കാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ശിക്ഷാവിധി അവരിൽ യാഥാർഥ്യമാകുന്നു. അങ്ങനെ നാം അതിനെ തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കുന്നു.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ ٱلْقُرُونِ مِنۢ بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ
عِبَادِهِۦ خَبِيرًۢا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

17. നൂഹിനു ശേഷമുണ്ടായ എത്രയെത്ര തലമുറകളാണ് നമ്മുടെ വിധിയാൽ നശിച്ചിട്ടുള്ളത്! നിന്റെ നാഥൻ അവന്റെ ദാസന്മാരുടെ പാപങ്ങൾ ആഴത്തിലറിയാനും എല്ലാം നോക്കിക്കാണാനും എത്രയും മതിയായവനാകുന്നു.

مَّنِ = യാതൊരുവൻ(ഒരുവൻ)   ٱهْتَدَىٰ = സന്മാർഗം കൈക്കൊള്ളുന്നുവോ, (ള്ളുന്നുവെങ്കിൽ)

فَإِنَّمَا يَهْتَدِى لِنَفْسِهِۦ = അവൻ സന്മാർഗം കൈക്കൊള്ളുന്നത് അവനുവേണ്ടിത്തന്നെ
(അത് അവന്റെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടിത്തന്നെയാകുന്നു)

وَمَن ضَلَّ = യാതൊരുവൻ സന്മാർഗഭ്രഷ്ടനാകുന്നുവോ(കുന്നുവെങ്കിലോ)

فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا = അവൻ സന്മാർഗ ഭ്രഷ്ടനാകുന്നത് തനിക്കെതിരെ തന്നെയാകുന്നു(അതിന്റെ ദോഷവും അവനു തന്നെ)

وَلَا تَزِرُ = ഭാരം പേറുകയില്ല   وَازِرَةٌ = ഭാരം പേറുന്ന(വരാരും) ഒരു ആത്മാവും

وِزْرَ أُخْرَىٰ = മറ്റൊരു ആത്മാവിന്റെ(അപരന്റെ) ഭാരം   وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ = (ജനത്തെ) നാം ശിക്ഷി(ക്കാറില്ല)ക്കുന്നവരായിട്ടില്ല

حَتَّىٰ نَبْعَثَ = നാം നിയോഗിക്കുന്നതുവരെ   رَسُولًا = (സത്യധർമങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ദൈവ)ദൂതനെ

وَإِذَآ أَرَدْنَآ = നാം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ   أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً = ഒരു നാടിനെ നശിപ്പിക്കണമെന്ന്   أَمَرْنَا = നാം കൽപി(ക്കുന്ന)ച്ചു

مُتْرَفِيهَا = അതിലെ സുഖലോലുപരോട്   فَفَسَقُوا۟ فِيهَا = അപ്പോൾ അവർ അതിൽ ധർമധിക്കാരം പ്രവർത്തി(ക്കുന്ന)ച്ചു

فَحَقَّ عَلَيْهَا = അപ്പോൾ അതിന്മേൽ യാഥാർഥ്യമായി(കുന്നു)   ٱلْقَوْلُ = വചനം(ശിക്ഷാവിധി)

فَدَمَّرْنَٰهَا تَدْمِيرًا = അങ്ങനെ നാം അതിനെ ഒരു തകർക്കൽ തകർത്തു(തരിപ്പണമാക്കുന്നു)

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ ٱلْقُرُونِ = എത്രയെത്ര തലമുറക(ളാണ് നമ്മുടെ വിധിയാൽ നശിച്ചിട്ടുള്ളത്)ളെയാണ് നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്

مِنۢ بَعۡدِ نُوحٖۗ = നൂഹിനു ശേഷം(ഉണ്ടായ) وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ = നിന്റെ നാഥൻ എത്രയും മതിയാ(യവനാകുന്നു)യിരിക്കുന്നു
بِذُنُوبِ عِبَادِهِۦ = അവന്റെ അടിമകളുടെ പാപങ്ങളെ خَبِيرَۢا = ആഴത്തിൽ അറി(യാനും)യുന്നവനായിട്ട്
بَصِيرٗا = കാണുന്നവനായിട്ടും(എല്ലാം നോക്കിക്കാണാനും)

15. ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ കർമഫലം അനുഭവിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരായതിനാൽ ഒരാൾ സത്യവും ധർമവും കൈക്കൊള്ളുന്നുവെങ്കിൽ അത് അയാൾക്കുവേണ്ടിത്തന്നെയുള്ള നടപടിയാണ്. പരലോകത്ത് അതിന്റെ ഗുണമനുഭവിക്കുക അയാൾ തന്നെയാണ്; മറ്റാരുമല്ല. അധർമത്തിന്റെയും അസത്യത്തിന്റെയും മാർഗമാണ് സ്വീകരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അത് അയാൾക്കെതിരായി ത്തന്നെയുള്ള നടപടിയാകുന്നു. പരലോകത്ത് അയാൾ തന്നെയാണതിന്റെ കെടുതികളനുഭവിക്കുക. ഭാഗധേയം നന്നാക്കുന്നതിന്റെയും നശിപ്പിക്കുന്നതിന്റെയും രൂപം വിശദീകരിക്കുകയാണ് مَّنِ ٱهۡتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهۡتَدِي لِنَفۡسِهِۦۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيۡهَا എന്ന വാക്യം.

ഭാരത്തെക്കുറിക്കുന്ന പദമാണ് Q R h. പാപഭാരത്തെയുദ്ദേശിച്ചാണ് അധികവും ഉപയോഗിക്കുക. ഇതിൽനിന്ന് ¶Q¶R¶h എന്നും Q þ R¶h എന്നും ക്രിയയുണ്ട് ¶Q¶R¶h ¶പാപഭാരം അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവാദിത്വഭാരം വഹിച്ചു. ¶Q þ R¶h പാപം ചെയ്തു Q R G h പാപഭാരം വഹിക്കുന്നവനാണ്. ഉത്തരവാദിത്വഭാരം വഹിക്കുന്നവനും ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ സഹായിക്കുന്നവനും ™ j R h. മന്ത്രി എന്ന അർഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ¶ ¸ Ù G ™ j R h രാജാവിന്റെ മന്ത്രി A G Q R ÄdG ¢™ÇF Q പ്രധാനമന്ത്രി മന്ത്രാലയത്തിനും വകുപ്പിനും I Q G R h എന്നുപറയും. وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٞ وِزۡرَ أُخۡرَىٰ എന്ന വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം ആരുടെയും പാപഭാരം മറ്റൊരാൾ ഏറ്റെടുക്കുകയില്ല എന്നാവാം. ആരുടെയും പുണ്യ-പാപങ്ങളുടെ ഭാരം മറ്റൊരാൾ ഏറ്റെടുക്കുകയില്ല എന്നുമാവാം. ആരുടെയും ഭാഗധേയത്തിന്റെ ഭാരം മറ്റൊരാൾ ഏറ്റെടുക്കുകയില്ല എന്നുമാവാം. ഈ മൂന്ന് ആശയവും പരസ്പര ഭിന്നമല്ല. സാരാംശത്തിൽ മൂന്നും ഒന്നാണ്. സൂക്തത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ മൂന്നാശയവും വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്ന് മനസിലാക്കാം.

തങ്ങളുടെ ഭാഗധേയം നിശ്ചയിക്കുന്നതും രൂപപ്പെടുത്തുന്നതും തങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്ന വിഗ്രഹങ്ങളും ദേവീദേവൻമാരുമാണ്, തങ്ങൾ അവയുടെ കൈകളിലെ ഉപകരണങ്ങളോ കളിക്കോപ്പുകളോ ആണ്. ഇതായിരുന്നു അറേബ്യൻ വിഗ്രഹാരാധകരുടെ പൊതുവായ വിശ്വാസം. തങ്ങൾ അവരെ ആരാധിക്കുന്നതും അവരുടെ പേരിലുള്ള നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നതും തെറ്റാണെങ്കിൽ അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ആ ആരാധ്യർക്കാണ്. അല്ലെങ്കിൽ അവരെ ആരാധിക്കാനും അനുസരിക്കാനും ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചവർക്കാണ്. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപും രക്ഷാശിക്ഷകളും ഇല്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ പാപങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷയിൽനിന്നെല്ലാം തങ്ങളുടെ ആരാധ്യർ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളും. കടബാധ്യതകളും സംരക്ഷണവും പണയവസ്തുക്കളുമൊക്കെ ഏൽപിക്കുകയും ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ നേതാക്കൾക്കും പൂർവികർക്കും പുണ്യാത്മാക്കൾക്കും തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കാൻ കഴിയുമെന്നും പൂർവികരും പുണ്യാത്മാക്കളും ചെയ്ത സൽകർമങ്ങളുടെ ഫലം തങ്ങൾക്കും ലഭിക്കുമെന്നും അവർ വ്യാമോഹിച്ചിരുന്നു. ആദം നബി(അ) സ്വർഗത്തിൽ വെച്ചുചെയ്ത പാപത്തിന്റെ ഭാരം സകല മനുഷ്യരും വഹിക്കുന്നുവെന്നും ക്രൂശിതനായ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ, പാപങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നും ക്രൈസ്തവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. പൂർവികരെക്കുറിച്ചുള്ള അന്ധവിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് 2:134ൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നുണ്ട്: تِلۡكَ أُمَّةٞ قَدۡ خَلَتۡۖ لَهَا مَا كَسَبَتۡ وَلَكُم مَّا كَسَبۡتُمۡۖ അതു കഴിഞ്ഞുപോയ സമൂഹമാകുന്നു. അവർ സമ്പാദിച്ചത് അവർക്കുള്ളതാകുന്നു. നിങ്ങൾക്കുള്ളത് നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചതാകുന്നു. കർമ സംബന്ധിയായി മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച എല്ലാ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയും നിഷേധമാണ് وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٞ وِزۡرَ أُخۡرَىٰ. ഈ വാക്യം പ്രവാചകന്റെ കൊടിയ ശത്രുവായിരുന്ന വലീദ് ബിൻ മുഗീറയെക്കുറിച്ചവതരിച്ചതാണെന്ന് നിവേദനമുണ്ട്. അയാൾ ഖുറൈശികളോട് ഇങ്ങനെ പറയാറുണ്ടായിരുന്നുവത്രെ: നിങ്ങൾ മുഹമ്മദിനെ നിഷേധിക്കുവിൻ. അതിന്റെ പാപഭാരം ഞാൻ ഏറ്റെടുക്കുന്നു. അഥവാ അതിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾക്കു വിചാരണയോ ശിക്ഷയോ നേരിടേണ്ടിവരികയാണെങ്കിൽ അതു ഞാൻ നേരിട്ടുകൊള്ളാം. ഇതെപ്പറ്റി 29:12-13ൽ പറയുന്നു:

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّبِعُواْ سَبِيلَنَا وَلۡنَحۡمِلۡ خَطَٰيَٰكُمۡ وَمَا هُم بِحَٰمِلِينَ مِنۡ خَطَٰيَٰهُم مِّن شَيۡءٍۖ إِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحۡمِلُنَّ أَثۡقَالَهُمۡ وَأَثۡقَالٗا مَّعَ أَثۡقَالِهِمۡۖ وَلَيُسۡـَٔلُنَّ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ عَمَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ﴿١٣﴾

(സത്യനിഷേധികൾ സത്യവിശ്വാസികളോട് ഞങ്ങളുടെ വഴി പിന്തുടരുവിൻ, നിങ്ങളുടെ പാപഭാരങ്ങൾ ഞങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തുകൊള്ളാം എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. അവരുടെ പാപഭാരങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒന്നും തന്നെ ഏറ്റെടുക്കുന്നവരല്ല ഇക്കൂട്ടർ. തികഞ്ഞ കള്ളമാണിവർ പറയുന്നത്. ഇവർ തീർച്ചയായും സ്വന്തം ഭാരം ചുമക്കും ഒപ്പം മറ്റു കുറെ ഭാരങ്ങളും ചുമക്കും. നിശ്ചയം ഇവർ ചമക്കുന്ന കൃത്രിമങ്ങൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപുനാളിൽ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുന്നതാകുന്നു).

لِيَحۡمِلُوٓاْ أَوۡزَارَهُمۡ كَامِلَةٗ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَمِنۡ أَوۡزَارِ ٱلَّذِينَ يُضِلُّونَهُم بِغَيۡرِ عِلۡمٍۗ

(അവർ സ്വന്തം ഭാരം പൂർണമായും, ജ്ഞാനമില്ലാതെ അവർ വഴിതെറ്റിച്ചവരുടെ ഭാരത്തിൽനിന്ന് ഒരു ഭാഗവും ചുമക്കാൻ) എന്ന് 16:25-ലും പറയുന്നുണ്ട്.

ചില ഹദീസുകളിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: ഒരാൾ ഒരു നല്ല സമ്പ്രദായം ഉണ്ടാക്കിയാൽ ആ സമ്പ്രദായം പിന്തുടരുന്നവർക്കുള്ള സൽഫലത്തിൽനിന്ന് അയാൾക്കും ലഭിക്കും,

ഒരാൾ ഒരു ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായമുണ്ടാക്കിയാൽ അതു പിന്തുടരുന്നവരുടെ തിന്മയിൽ നിന്നും അയാൾക്കു ലഭിക്കും. ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നിവേദനത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം:

™dsj¡ se hÂGf¡pÁ Ae¡ e ¯ chÕG½OBGf¡EGÅ¡ÀÕG» X ™ JC ¯ f¡e

(അക്രമമായി കൊല്ലപ്പെടുന്ന ഏതു മനുഷ്യന്റെയും ചോരയിൽ ആദമിന്റെ ആദ്യപുത്രന്ന് വിഹിതമുണ്ട്. കൊലപാതക സമ്പ്രദായത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ചത് അവനായതിനാലാണത്). ഇത് അന്യന്റെ പാപഭാരമോ പുണ്യഭാരമോ ചുമക്കലല്ല. ഒരു നല്ല സമ്പ്രദായത്തിന് കാരണമായിത്തീരുക എന്ന നന്മയുടെ ഫലവും ഒരു ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായത്തിന് കാരണമായിത്തീരുക എന്ന തിന്മയുടെ ഫലവുമാണ് അയാൾ വഹിക്കുന്നത്. നല്ല സമ്പ്രദായവും ചീത്ത സമ്പ്രദായവും പിന്തുടരുന്നവർക്കുള്ള രക്ഷക്കും ശിക്ഷക്കും യാതൊരു കുറവും അതുമൂലം ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്ന് നബി(സ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നും കർമത്തിന്റെ ഫലം അതിന്റെ യഥാർഥ കർത്താവിൽ നിന്ന് ആരിലേക്കും നീങ്ങുകയില്ലെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

ബന്ധുക്കളുടെ വിലാപം മൂലം മയ്യിത്ത് ശിക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന് പ്രവാചകൻ പ്രസ്താവിച്ചുവെന്ന് ഇബ്നുഉമറിന്റെ നിവേദനത്തെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് ആഇശ(റ) പ്രസ്താവിച്ചു: അബൂ അബ്ദിർറഹ്മാന് (ഇബ്നുഉമറിന്) അല്ലാഹു കരുണ ചെയ്യട്ടെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതൻ അങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ഭാരം വഹിക്കുന്നവരാരും അപരന്റെ ഭാരം വഹിക്കുകയില്ല'. ഇബ്നുഉമറിന്റെ നിവേദനം അംഗീകരിക്കുന്നവർ അതിനെ ഇങ്ങനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: താൻ മരിച്ചാൽ തന്റെ ഗുണഗണങ്ങൾ പാടി വിലപിക്കണമെന്ന് ബന്ധുക്കളോട് വസ്വിയ്യത്തു ചെയ്തവരുടെ കാര്യമാണ് പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞത്. മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാനം ഇങ്ങനെയുമുണ്ട്: മരിച്ചുപോയ പാപികളെച്ചൊല്ലി അവരുടെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ബന്ധുക്കൾ അലമുറ കൂട്ടുമ്പോൾ ആ പരേതർ അവർ ചെയ്ത പാപങ്ങളുടെ ശിക്ഷയനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരിക്കും എന്നാണ് നബി(സ) പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം.

മനുഷ്യൻ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ശിക്ഷകൾക്കിരയാകുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിന് താൽപര്യമില്ല. അവർ ശിക്ഷാമുക്തരാകുന്നതിനു വേണ്ടി അല്ലാഹുവിന്റെ നീതിയും കാരുണ്യവും താൽപര്യപ്പെടുന്ന എല്ലാ ഉപാധികളും അവൻ പൂർത്തീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ശിക്ഷയുടെ കാര്യത്തിൽ അവൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള നടപടി ക്രമമാണ് وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا എന്ന വാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. സമൂഹങ്ങൾ സത്യത്തിൽ നിന്നും ധർമത്തിൽ നിന്നും വ്യതിചലിച്ച് ദൈവശിക്ഷയിലേക്ക് നയിക്കുന്ന അസത്യത്തിന്റെയും അക്രമത്തിന്റെയും പാതയിലേക്കു നീങ്ങുമ്പോൾ അല്ലാഹു സത്യപ്രബോധകരായ ദൂതന്മാരെ അയച്ച് അവർക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നു. ആ മുന്നറിയിപ്പ് സ്വീകരിച്ച് സത്യമാർഗത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു വന്നവർക്കു രക്ഷപ്പെടാം. അങ്ങനെ അവർ രക്ഷപ്പെടുന്നതാണ് അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്.

അല്ലാഹു സത്യപ്രബോധനത്തിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകം തെരഞ്ഞെടുത്ത് ദിവ്യബോധനം നൽകി നിയോഗിക്കുന്ന ദൂതനാണ് സാങ്കേതികഭാഷയിൽ º Ä ¡ S Q. എല്ലാ സമൂഹങ്ങളിലും ആഗതരാകുന്ന പ്രബോധകർ പ്രത്യേകം തെരഞ്ഞെടുത്ത് ദിവ്യബോധനം നൽകിയവർ തന്നെ ആവണമെന്നില്ല. അത്തരം ദൂതന്മാരുടെ ശിഷ്യ പരമ്പരയിൽപ്പെട്ട ധർമപ്രബോധകരുമാകാം. നിയുക്തദൈവദൂതന്മാർ നേരിട്ടെത്താത്ത സമൂഹങ്ങളിലും പ്രവാചകത്വം അവസാനിച്ചശേഷമുള്ള തലമുറകളിലും ദൈവികധർമം പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നത് അവരാണ്. അത്തരം മുന്നറിയിപ്പുകാർ വരാത്ത സമുദായങ്ങളുണ്ടാവില്ല. وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ഒരു മുന്നറിയിപ്പുകാരൻ കഴിഞ്ഞുപോകാതെ ഒരു സമുദായവുമില്ല'' (35:24) وَمَا أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ (ഒരു നാടിനെയും അതിനു മുന്നറിയിപ്പുകാർ അയക്കപ്പെടാതെ നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല - 26:208). ഒരു വിധത്തിലും ദൈവിക സന്ദേശം ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ അല്ലാഹു ശിക്ഷാനടപടികളിൽ നിന്നൊഴിവാക്കുന്നതാണ്. ശൈശവത്തിൽ മരിച്ചു പോകുന്ന കുട്ടികളെക്കുറിച്ച്, അവർ പരലോകത്ത് തങ്ങളുടെ ശുദ്ധപ്രകൃതിയിലായിരിക്കുമെന്ന് പ്രവാചകൻ പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനമുണ്ട്. ഇവിടെ º Ä ¡ S Q കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം സാമാന്യബുദ്ധിയാണെന്നത്രെ മുഅ്തസിലികളുടെ വ്യാഖ്യാനം. സാമാന്യബുദ്ധിയുള്ളവർ സത്യനിഷേധികളായാൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും. പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രബോധനം ലഭിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും. തെറ്റും ശരിയും, സത്യവും അസത്യവും, വിവേചിക്കാനും തെറ്റിന്റെയും അസത്യത്തിന്റെയും അനന്തരഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച് മുന്നറിവുണ്ടാവാനും സാമാന്യബുദ്ധിമതിയാകും. ഇതാണവരുടെ വാദം. അഹ്‌ലുസ്സുന്നത്തിന്റെ പണ്ഡിതന്മാർ ഈ വാദം തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിലും സത്യാസത്യ വിവേചനത്തിലും ബുദ്ധിക്ക് വലുതായ സ്ഥാനമുണ്ടെങ്കിലും ബുദ്ധികൊണ്ടു മാത്രം അതു സാധിക്കുകയില്ല. എത്ര ബുദ്ധിമാന്മാരായാലും കൂടുതൽ വിവരവും വിവേകവുമുള്ള അധ്യാപകന്മാരുടെയും മാർഗദർശകരുടെയും സഹായം അനിവാര്യമാകുന്നു. സമൂഹത്തിൽ ഗുരുജനങ്ങളുടെയും വിജ്ഞാന സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും അനിവാര്യത അതിന്റെ അനിഷേധ്യമായ തെളിവാകുന്നു. കൂടാതെ º Ä ¡ S Q -ദൂതൻ- എന്ന പദം കൊണ്ട് ബുദ്ധിയെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ഭാഷയുടെ അംഗീകൃത പ്രയോഗരീതിയിൽ നിന്നുള്ള വ്യതിയാനവും തികച്ചും അവ്യക്തവുമാകുന്നു. ബുദ്ധി നൽകി എന്ന അർഥത്തിൽ Õ Ä ¡ S Q ™ © H എന്ന് ആരും പറയാറില്ല.

16. പ്രവാചകൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട സമൂഹം ശിക്ഷാർഹമാകുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുകയാണീ സൂക്തം. ഇവിടെ وَإِذَآ أَرَدْنَآ أَن نُّهْلِكَ നാം നശിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ എന്ന വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം നാം നിശ്ചയിച്ച നടപടി ക്രമമനുസരിച്ച് ശിക്ഷാർഹമായാൽ എന്നാണ്. أَمَرْنَا യുടെ ഭാഷാർഥം നാം കൽപിച്ചു എന്നാണെങ്കിലും സാവകാശം കൊടുത്തു, അവധി കൊടുത്തു എന്ന അർഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കും. ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം അതാവാം. സൂക്തത്തിന്റെ ആശയമിതാണ്: മുൻ സൂക്തത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചപോലെ പ്രവാചകൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട സമൂഹം അദ്ദേഹത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും സത്യത്തിലേക്കും ധർമത്തിലേക്കും തിരിച്ചുവന്ന് സംസ്കൃതരായിത്തീരുകയും ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടിക്രമമനുസരിച്ച് ശിക്ഷാർഹരാകുന്ന അവർക്ക് കുറച്ചുകൂടി അവസരം നൽകുന്നു. ഈ അവസരം സത്യത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു വരാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ

അവർ രക്ഷപ്പെടും. മറിച്ച് അസത്യത്തിലും അധർമത്തിലും കൂടുതൽ ആണ്ടുപോകാനാണ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷാവിധി അവരിൽ യാഥാർഥ്യമാകുന്നു. അങ്ങനെ അവൻ അവരെ തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കുന്നു.

സമുദായത്തിലെ സമ്പന്നരും സുഖലോലുപരും അധികാരസ്ഥരുമായ ആളുകളാണ് ™a™e. ഏകവചനം ™r™e. സുഖാഡംബരങ്ങളിലാറാടി ജീവിക്കുന്ന സമ്പന്ന വിഭാഗത്തിന്റെ കൈകളിലായിരിക്കും സമൂഹത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാൺ. പ്രവാചകന്മാർ ആദ്യം ഈ വരേണ്യവർഗത്തെ സംബോധന ചെയ്യുകയെന്നതാണ് പൊതുവായ ക്രമം. അവർ ദൈവികധർമം അംഗീകരിച്ചാൽ സമൂഹം മുഴുവൻ അനായാസം അംഗീകരിച്ചുകൊള്ളും. അവർ നിരാകരിച്ചാൽ മുഴുവൻ സമൂഹവും നിരാകരിക്കും. നിഷേധം കൊണ്ട് പ്രബോധകരെ നിരാശപ്പെടുത്തുക മാത്രമല്ല ഈ വർഗം ചെയ്യുക. ചിലപ്പോൾ അവരെ കഠിനമായി പീഡിപ്പിക്കാനും കൊന്നുകളയാനും വരെ ഇക്കൂട്ടർ തയാറാകുന്നു. അപ്പോഴാണ് പ്രവാചകൻ ആ നാട്ടിൽ നിന്ന് പലായനം ചെയ്തു രക്ഷപ്പെടുന്നതും നാട് ദൈവശിക്ഷയുടെ പിടിയിലമരുന്നതും.

ഈ സൂക്തത്തിലെ أَمَرْنَا യെ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ വ്യത്യസ്ത അർഥങ്ങളിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ പ്രവാചകന്മാർ ആ സമൂഹത്തിലെ വരേണ്യവർഗത്തോടു സത്യവും നീതിയും കൽപിച്ചു അഥവാ പ്രബോധനം ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവരതു ധിക്കരിച്ചു എന്നാണ് ചിലർ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുള്ളത്. أَمَرْنَا യുടെ ഉദ്ദേശ്യം ™fr™seCG നാം അമീറാക്കി, ആധിപത്യം നൽകി എന്നാണെന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതായത്, അല്ലാഹു ഒരു സമുദായത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചാൽ ആ സമൂഹത്തിലെ സുഖലോലുപന്മാരെ അതിന്റെ അധികാരികളാക്കുകയും അവരവിടെ അധർമങ്ങളനുവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇമാം ഖതാദയുടെയും മുഹമ്മദുൽ ഹസന്റെയും വീക്ഷണത്തിൽ أَمَرْنَا യുടെ ഉച്ചാരണം അമിർനാ എന്നാണ്. വർധിപ്പിച്ചു, പെരുപ്പിച്ചു എന്നാണതിനർഥം. നാശോന്മുഖമായ സമൂഹത്തിൽ അല്ലാഹു ആഡംബര പ്രിയരും സുഖലോലുപരുമായ അധീശ വർഗത്തെ വളർത്തുന്നു എന്നാണ് താൽപര്യം.

17. ഉപരിസൂചിതമായ തകർച്ചകൾക്ക് ചരിത്രത്തിൽ നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്. ദൂരദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവർക്ക് അതിന്റെ ധാരാളം അടയാളങ്ങൾ കാണാനാകും. ഇവിടെ നൂഹിനുശേഷം എന്ന് പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞതിന് രണ്ടു കാരണങ്ങളുണ്ട്. ഒന്ന്, നൂഹ് നബിക്ക് ശേഷം പരിസര ദേശങ്ങളിൽ നടന്ന അനേകം മഹാനാശങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരമ്പരാഗതമായ ഐതിഹ്യങ്ങളിലൂടെ അറബികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള സമകാലീനർക്കറിവുള്ളതാണ്. രണ്ട്, നാഗരിക സമൂഹത്തിന്റെ ചരിത്രം ആരംഭിക്കുന്നത് നൂഹ് നബിയിൽ നിന്നാണ്. ചരിത്രത്തിന്റെ ആ പുനരാരംഭവും ഭയാനകമായ ഒരു ദൈവശിക്ഷയെത്തുടർന്നാണുണ്ടായത്.

മനുഷ്യരാശി ആദ്യമായി നേരിട്ട മഹാനാശം നൂഹ് നബിയുടെ കാലത്തുണ്ടായ പ്രളയമാണെന്ന് ഈ വചനം സൂചിപ്പിക്കുന്നതായും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആദം മുതൽ നൂഹ് വരെയുള്ള തലമുറകളെല്ലാം സാമൂഹികമായി മുസ്‌ലിംകൾ തന്നെയായിരുന്നു. ഇബ്‌നുഅബ്ബാസ് പ്രസ്താവിച്ചതായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു: “ആദമിനും നൂഹിനുമിടയിൽ പത്തു നൂറ്റാണ്ട് അഥവാ തലമുറ കഴിഞ്ഞു പോയി. അവരെല്ലാം ഇസ്‌ലാമിലായിരുന്നു”.

എന്നിട്ടെന്തേ ഞങ്ങൾക്കു മീതെ ഇനിയും ദൈവശിക്ഷ വന്നെത്താത്തത് എന്ന് ഖുറൈശികൾ ധൃതി കൂട്ടുന്നുണ്ട്. ചരിത്രത്തിന്റെ പാഠങ്ങളുൾക്കൊണ്ട് തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച അവസരം ആ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയാണവർ ചെയ്യേണ്ടത്. അല്ലാഹു അവന്റെ അടിമകളുടെ ദോഷങ്ങൾ നന്നായി അറിയുന്നുണ്ട്. അവരുടെ ഓരോ കുറ്റകൃത്യവും അവൻ കണിശമായി നിരീക്ഷിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഓരോരുത്തരെയും എങ്ങനെ ശിക്ഷിക്കണമെന്നും എപ്പോൾ ശിക്ഷിക്കണമെന്നും അവന് ചില നിയമങ്ങളും ക്രമങ്ങളുമുണ്ട്. അതനുസരിച്ച് അത് സംഭവിച്ചുകൊള്ളും. അടിമകളുടെ കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും മനസിലാക്കാനോ അവർക്കെതിരെ നടപടിയെടുക്കാനോ അല്ലാഹുവിന് മറ്റാരുടെയും സഹായമോ സമ്മതമോ ആവശ്യമില്ല. ഇതാണ് وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِۦ خَبِيرًۢا بَصِيرًا എന്ന വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം. ■